

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Cdo/138/2021
Identifikačné číslo spisu:	8717210480
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8717210480.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ D. T., narodeného XX. E. XXXX, R. Q., C. J. XXXXX, 1/ S. T., narodeného XX. D. XXXX, R. Q., C. J. XXXXX, 3/ C. U., narodenej XX. J. XXXX, H., A. XXXX/XX, žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení advokátom JUDr. Ladislavom Riedlom, Prešov, Slovenská 46, proti žalovaným 1/ Ing. Marte Prigancovej, správkyňa konkurznej podstaty, Medzilaborce, Zámočnicka 165/3, 2/ IURIS COMPLEX, s.r.o., Košice, Žriedlova 3, IČO: 36 217 387, žalovaní 1/ a 2/ zastúpení advokátskou kanceláriou Advokátska kancelária Hopferova s.r.o., Košice, Bajzova 2, IČO: 47 254 220, 3/ IMJ consulting s.r.o., Košice, Krivá 10/1042, IČO: 36 200 131, 4/ D. T., narodenému XX. I. XXXX, H., P. XXX/XX, 5/ J. T., narodenému XX. M. XXXX, R. Q., C. J. XXXXX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17C/59/2017, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. februára 2020 sp. zn. 13Co/36/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaní 1/ až 5/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 23. októbra 2018 č. k. 17C/59/2017 - 143 vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. uložil žalobcom 1/ až 3/ povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne žalovaným 1/ až 5/ trovy konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd uznesením po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „zákon o dobrovoľných dražbách“), § 125 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobe žalobcov nemožno vyhovieť najmä s poukazom na uplynutie 3-mesačnej prekluzívnej doby v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Súd uviedol, že nesporné bolo, že dobrovoľná dražba predmetných nehnuteľností bola konaná 09. augusta 2017. V zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách môže dotknutá osoba požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3

mesiacov odo dňa príklepu, okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu, kedy je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. Súd uviedol, že žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby bola podaná e-mailom na Okresnom súde Poprad 09. novembra 2017 o 23:47 hod. Uvedené podanie vo veci samej bolo urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, preto ho bolo potrebné doplniť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu a doručiť súdu do 10 dní. Predmetné podanie bolo doručené v listinnej podobe súdu dňa 22. novembra 2017. Keďže 10-dňová lehota podľa § 125 ods. 2 CSP je lehota hmotnoprávna, doplnené podanie je potrebné doručiť súdu do 10 dní, keď nestačí ako v prípade procesnoprávnej lehoty podanie podať na pošte. Súd na e-mailové podanie z 09. novembra 2017 neprihliadal, nakoľko nebolo doplnené v 10-dňovej hmotnoprávnej lehote. Uzavrel, že žaloba vo veci bola podaná až 22. novembra 2017, po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom v danej veci nejde o prípad, kedy by dôvody neplatnosti dražby súviseli s trestným činom, preto sa prekluzívna 3-mesačná lehota nepredlžuje. Na základe uvedeného súd žalobu zamietol, nakoľko bola podaná po 3-mesačnej prekluzívnej lehote vyplývajúcej zo zákona. Vzhľadom na uvedený dôvod pre zamietnutie žaloby súd ďalej neposudzoval namietané dôvody neplatnosti dražby uvádzané žalobcami a prostriedky procesnej obrany žalovaných v 1/ až 5/. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Proti uvedenému rozhodnutiu podali odvolanie žalobcovia 1/ až 3/.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 19. februára 2020 sp. zn. 13Co/36/2019 vo výroku I. rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP) ako vecne správny. Vo výroku II. priznal žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Vo výroku III. žalovaným 3/ až 5/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ až 3/ nepriznal. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcov doplnil ďalšie dôvody. Odvolací súd poukázal na § 156, § 117, § 123 ods. 1 a 2, § 125 ods. 1 a 2 CSP, § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách. Odvolací súd uviedol, že v predmetnom prípade sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti dražby konanej 09. augusta 2017, na ktorej bol v tento deň udelený príklep licitátorom pre vydražiteľa. Od uvedeného dňa tak žalobcom začala plynúť 3-mesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, a táto lehota uplynula dňa 09. novembra 2017. Z uvedeného tak vyplýva, že preto, aby nedošlo k zániku práva žalobcov domáhať sa určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby bolo potrebné, aby títo podali žalobu do 09. novembra 2017 na súde prvej inštancie. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali žalobu v predmetnej veci najprv dňa 09. novembra 2017 o 23:47 hod. prostredníctvom e - mailu (č. l. 12), avšak toto podanie nebolo podpísané. Z úradného záznamu z 28. novembra 2017 (č. l. 11) vyplýva, že vzhľadom na to, že žaloba bola doručená súdu v nočných hodinách, zapísaná mohla byť najskôr dňa 10. novembra 2017, avšak zo strany podateľne došlo k pochybeniu a nebola zapísaná do súdneho registra, pričom k jej zápisu došlo až následne, keď bola súdu doručená poštou. Podpísaná žaloba bola v listinnej forme doručená súdu prvej inštancie dňa 22. novembra 2017 o 9:00 hod. (uvedené vyplýva z dennej prezenčnej pečiatky súdu prvej inštancie na č. l. 1), pričom na poštovú prepravu bola podaná dňa 20. novembra 2017 (uvedené vyplýva z dennej podacej pečiatky pošty na č. l. 9). Odvolací súd dospel k záveru (a to aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. januára 2018 sp. zn. 1Obo/19/2017), že lehota uvedená v § 125 ods. 2 CSP, je lehotou hmotnoprávnou, a to aj napriek tomu, že je upravená v procesnoprávnom kódexe. Odvolací súd uviedol, že na to, aby nedošlo k zániku práva o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby žalobcov, títo boli povinní podať žalobu na súd do 09. novembra 2017. Žalobcovia podali žalobu 09. novembra 2017, žaloba tak bola na súd doručená v posledný deň prekluzívnej lehoty, avšak podanie, ktorým bola urobená, bolo urobené e-mailovou formou bez zaručeného elektronického podpisu, preto toto podanie bolo potrebné doplniť do 10 dní tak, aby bolo autorizované podľa osobitného predpisu. Lehota na takéto doplnenie podania začala plynúť žalobcom 10. novembra 2017, a uplynula 19. novembra 2017. Vzhľadom na vyššie uvedený záver o hmotnoprávnom charaktere lehoty upravenej v §

125 ods. 2 CSP, doplnenie žaloby sa už reálne muselo nachádzať na súde najneskôr 19. novembra 2017. Z obsahu spisu však vyplýva, že doplnenie podania v zmysle § 125 ods. 2 CSP bolo podané na poštovú prepravu až 20. novembra 2017 (č. 1. 9), pričom reálne sa dostalo do sféry súdu až 22. novembra 2017 (č. 1. 1), čo vyplýva z dennej prezenčnej pečiatky súdu. Z uvedeného tak vyplýva, že zo strany žalobcov nebola dodržaná zákonná 10-dňová hmotnoprávna lehota na doplnenie podania (žaloby), a teda v zmysle § 125 ods. 2 CSP predposledná veta za bodkočiarkou, nemožno na podanie žaloby z 09. novembra 2017, podanej e-mailom prihladiť. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie preto správne prihladal až na podanie urobené v listinnej forme doručené súdu 22. novembra 2017, ktoré v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách bolo podané po uplynutí zákonnej 3-mesačnej prekluzívnej lehoty, preto súd prvej inštancie dospel k správne záveru o potrebe zamietnutia žaloby. Odvolací súd sa podobne ako súd prvej inštancie zaoberal ešte otázkou, či v predmetnom prípade nemohli byť naplnené aj kumulatívne podmienky pre uplatnenie výnimky pre možnosť domáhania sa určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby aj po uplynutí prekluzívnej lehoty, avšak rovnako ako súd prvej inštancie ani odvolaciemu súdu z obsahu spisu nevypĺvali žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len naznačovali, že takýmto konaním zo strany žalovaných malo dôjsť k trestnému činu. Z uvedených dôvodov odvolací súd nevzhladol žiadne porušenie právnych predpisov v konaní a rozhodovaní súdom prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za vecne správne, preto nebolo možné odvolaniu žalobcov vyhovieť. K námietke žalobcov týkajúcej sa evidovania podanej žaloby v elektronickej a písomnej forme a pridelenie spisovej značky odvolací súd poukázal na úradný záznam súdu prvej inštancie, z ktorého vyplýva, že podanie právneho zástupcu žalobcov urobené e-mailom v neskorých hodinách, nebolo podateľňou súdu prvej inštancie v nasledujúci deň zapísané, nakoľko došlo k jeho prehliadnutiu a k zapísaniu predmetnej veci a k prideleniu spisovej značky došlo až 22. novembra 2017, kedy bolo doručené súdu prvej inštancie prostredníctvom pošty písomné vyhotovenie žaloby, ktoré bolo podpísané a až v uvedený deň bolo zistené, že už 09. novembra 2017 bola žaloba podaná v elektronickej forme, avšak táto nebola zapísaná do registra a nebola jej pridelená spisová značka. K ďalšej námietke žalobcov, ktorou poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd dospel k záveru, že tento nebolo možné aplikovať na predmetný prípad, a to z dôvodu, že toto rozhodnutie sa vzťahovalo na doplnenie odvolania v zmysle § 42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom podstatou predmetného prípadu bolo doplnenie žaloby uskutočnené v elektronickej podobe bez autorizácie, nie doplnenie odvolania. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/ až 3/ (ďalej aj „žalobcovia“ alebo „dovolatelia“) a to proti výrokom I. a II. rozhodnutia odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tejto súvislosti v podanom dovolaní namietali, že odvolací súd sa odmietol zaoberať meritom veci, keď potvrdil zamietnutie žaloby iba z dôvodu jej podania po uplynutí prekluzívnej lehoty. Uviedli, že dovolacím dôvodom je neprihladenie odvolacieho súdu na včasné doplnenie žaloby podanej elektronicke bez autorizácie, a to doručením podpísanej žaloby v listinnej podobe. Dovolatelia poukázali na § 125 ods. 2 CSP, ako aj na rozhodnutie najvyššieho súdu z 19. augusta 2019 sp. zn. 8Cdo/152/2019. Uviedli, že Civilný sporový poriadok je procesnoprávny kódex, a z toho dôvodu sa lehoty v ňom uvedené považujú za procesné, pretože sa týkajú už začatého súdneho konania. Iný výklad podľa názoru žalobcov odporuje princípu právnej istoty. Mali za to, že žaloba bola podaná včas, e-mailom 09. novembra 2017 a doplnenie bolo vykonané v 10-dňovej zákonnej lehote, keď posledný deň na odoslanie zásielky pripadol na pondelok 20. novembra 2017 (§ 121 ods. 4 a 5 CSP). Žalobcovia zároveň poukázali, že spisová značka konania bola pridelená na základe práve elektronického podania. Pokiaľ by nedoplnili žalobu správne, potom by listinná žaloba bola evidovaná pod inou spisovou značkou a teda pridelená inému zákonnému sudcovi. To sa nestalo a konanie sa viedlo stále pod sp. zn. 17C/59/2017, pretože žaloba bola podaná a doplnená zákonne. Dovolatelia navrhovali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti (výrokoch I. a II.) zrušil. Dovolatelia zároveň podali návrh na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

4. Žalovaní 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhovali, aby dovolací súd dovolanie žalobcov

ako nedôvodné zamietol ako aj zároveň zamietol návrh na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozsudku.

5. Žalovaná 3/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu navrhovala, aby dovolací súd dovolanie žalobcov ako nedôvodné zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu - žalobcovia, v neprospech ktorých bolo rozhodnuté, zastúpení v súlade s § 429 ods. 1 CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je potrebné odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 ods. 1 CSP.

8. Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

8.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a v spojitosti s tým označiť v dovolaní náležitým spôsobom tiež dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej viazanosti neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Dovolatelia vyvodzovali prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcov, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Dovolatelia namietali, že procesným postupom súdov nižšej inštancie došlo k zásahu do ich práva na spravodlivý súdny proces. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi

názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Žalobcovia v súvislosti s vadou § 420 písm. f/ CSP vytýkali, že odvolací súd sa odmietol zaoberať meritom veci, keď neprihliadol na včasné doplnenie žaloby podanej elektronicky bez autorizácie a to dorúčením podpísanej žaloby v listinnej podobe.

14. Najvyšší súd sa nedávno vyslovil, že „účelom civilného procesu je spory riešiť (rozhodovať ich) a prinášať spravodlivosť, a nie ich odmietať (teda „nesúdiť“) cez rôzne arbitrárne procedurálne rituály“ a že „prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania a nadmerný (neadekvátny) tlak na dopĺňanie náležitostí ich procesných úkonov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (R 46/2000, 9Cdo/7/2021, IV. ÚS 318/2018, II. ÚS 135/04, II. ÚS 435/2014). Nemožno však spochybňovať význam formalít a podmienok konania, ktoré musia byť dodržané v konaní pred súdmi“ (III. ÚS 269/2022, III. ÚS 194/2012).

15. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané. Podľa judikatúry sa za vadný postup súdu, ktorým možno účastníkovi odňať možnosť konať pred súdom považuje aj odmietnutie podania, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania, hoci pre také rozhodnutie neboli splnené podmienky, pretože sa takým rozhodnutím bráni žalobcovi v realizácii procesného práva domáhať sa ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené na súde (4Cdo/144/2011).

16. So zreteľom na uvedené odvolací súd skúmal, či neprihliadanie na podanie žalobcov vo veci samej odvolacím súdom (§ 125 ods. 2 CSP) vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

17. Podľa § 123 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

18. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

19. Podľa § 125 ods. 2 CSP, podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanej podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevzýva.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia doručili elektronickými prostriedkami do podateľne súdu prvej inštancie žalobu, a to e-mailom 09. novembra 2017, ktorá však nebola autorizovaná podľa osobitného predpisu (č. l. 12 a nasl.). Z úradného záznamu (č. l. 11) súdu prvej inštancie vyplýva, že uvedené podanie nebolo súdom prvej inštancie zapísané z dôvodu pochybenia podateľne, keď žaloba bola nechťiac v množstve podaní, ktoré došli v daný deň súdu prvej inštancie, prehliadnutá, nebola vytlačená, ani zapísaná. K jej zapísaniu došlo až následne, keď bola súdu prvej inštancie doručená poštou a je vedená pod sp. zn. 17C/59/2017. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žaloba v písomnej forme (č. l. 1 a nasl.), doručená súdu prvej inštancie 22. novembra 2017 (viď pečiatka podateľne súdu na č. l. 1), bola daná na poštovú prepravu 20. novembra 2017 (viď podacia pečiatka pošty na pripojenej obálke k č. l. 9).

21. Dovolatelia mali za to, že elektronické podanie vo veci samej (žalobu) doplnili písomne v 10-dňovej zákonnej lehote, keďže lehota stanovená v ustanovení § 125 ods. 2 CSP je lehotou procesnou, a to aj s poukazom na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/152/2019. Dovolací súd uvádza, že v ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu došlo k posunu v rozhodovacej činnosti dovolacieho súdu, podľa ktorej lehota 10 dní stanovená v ustanovení § 125 ods. 2 CSP je lehotou hmotnoprávnou, teda lehotou, ktorej márne uplynutie má za následok stratu práva, nie je možné ju predĺžiť, ani odpustiť jej zmeškanie (pozri 9Cdo/199/2022, ako aj 7Cdo/261/2021, porovnaj aj II. ÚS 348/2020).

21.1. Hmotnoprávna lehota sa považuje za zachovanú, ak je určitý úkon v tejto lehote adresátovi aj reálne doručený, t. j. podanie sa musí reálne pred jej uplynutím nachádzať na súde, ktorému je adresované. Pre zachovanie lehoty preto nestačí, ak sa podanie posledný deň lehoty odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, napr. poštovému podniku (§ 121 ods. 5 CSP).

22. Žalobcovia podali žalobu na súde prvej inštancie elektronickými prostriedkami e-mailom bez autorizácie 09. novembra 2017. Posledným dňom 10-dňovej hmotnoprávnej lehoty určenej ustanovením § 125 ods. 2 CSP pre dodatočné doručenie podania vo veci samej v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu pripadol na pondelok 20. novembra 2017. Listinné podanie doručené súdu prvej inštancie 22. novembra 2017 nemohlo vyvolať účinky včasne doplneného podania. Nedodržaním 10-dňovej hmotnoprávnej lehoty na doplnenie podania vo veci samej (v danom prípade žaloby), urobeného elektronicky bez autorizácie, nastali účinky predpokladané v prvej vete ustanovenia § 125 ods. 2 CSP (časť vety za bodkočiarkou), spočívajúce v tom, že na elektronické podanie bez autorizácie nemožno prihliadať.

23. Pokiaľ sudy nižšej inštancie neprihliadali na elektronické podanie žalobcov vo veci samej, postupovali správne. Žalobcovia preto neopodstatnene namietajú naplnenie vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

24. V súvislosti s poukazom žalobcov, že spisová značka konania bola pridelená na základe práve elektronického podania a pokiaľ by nedoplnili žalobu správne, by listinná žaloba bola evidovaná pod inou spisovou značkou a teda pridelená inému zákonnému sudcovi, čo sa nestalo a konanie sa viedlo stále pod sp. zn. 17C/59/2017, dovolací súd poukazuje na bod 30. odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd žalobcom vyčerpávajúco ozrejmil súslednosť zapisovania a evidovania ich podaní vo veci samej (týkajúcich sa žaloby), ako aj na § 96 ods. 2 CSP, podľa ktorého všetky písomnosti, ktoré sa vzťahujú na to isté konanie, tvoria súdny spis.

25. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcov nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné, preto dovolanie ako neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

26. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (viď sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020, 9Cdo/107/2020, 9Cdo/209/2020).

28. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.